

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

2 februarie 2012 *

„Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 — Importuri de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 2 alineatul (7), articolul 9 alineatul (5) și articolul 17 alineatul (3) — Statut de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață — Tratament individual — Eșantionare”

În cauza C-249/10 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 18 mai 2010,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, cu sediul în Kowloon (China),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, cu sediul în Zhongshan (China),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, cu sediul în Guangzhou (China),

Risen Footwear (HK) Co. Ltd, cu sediul în Kowloon,

reprezentate de L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop și C. Dackö, avocați,

recurente,

celelalte părți în proces fiind:

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de domnii J.-P. Hix și R. Szostak, în calitate de agenți, asistați de G. Berrisch, Rechtsanwalt, și de doamna N. Chesaites, barrister,

pârât în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de domnii T. Scharf și H. van Vliet, în calitate de agenți,

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC),

interveniente în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, domnul J. Malenovský, doamna R. Silva de Lapuerta, domnii G. Arestis (raportor) și D. Šváby, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

* Limba de procedură: engleza.

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 25 mai 2011,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 6 septembrie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Brosmann Footwear (HK) Ltd (denumită în continuare „Brosmann”), Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (denumită în continuare „Lung Pao”) și Risen Footwear (HK) Co. Ltd solicită Curții să anuleze Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 4 martie 2010, Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul (T-401/06, Rep., p. II-671, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a respins acțiunea având ca obiect anularea în parte a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”).

Cadrul juridic

- 2 Dispozițiile care reglementează aplicarea unor măsuri antidumping de către Uniunea Europeană sunt cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 (JO L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 171, denumit în continuare „regulamentul de bază”).
- 3 În ceea ce privește condițiile de atribuire a statutului de întreprindere care funcționează în condițiile economiei de piață (denumit în continuare „SEP”), articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază prevede:

„(7)

- (a) În cazul importurilor care provin din țări care nu au economie de piață [...], valoarea normală se stabilește pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță care are economie de piață, pe baza prețului de export dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Comunitate, sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Comunitate pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă.

O țară terță cu economie de piață adecvată se alege în mod rezonabil, ținând seama de toate informațiile utile disponibile în momentul efectuării alegerii. Se ține de asemenea seama de termene și, după caz, se alege o țară terță cu economie de piață care face obiectul aceleiași anchete.

Părțile care participă la anchetă sunt informate rapid după începerea anchetei cu privire la țara terță cu economie de piață respectivă și au la dispoziție zece zile pentru a-și prezenta comentariile.

- (b) În cazul anchetelor antidumping privind importurile din Republica Populară Chineză [...], valoarea normală se stabilește în conformitate cu alineatele (1)-(6), în cazul în care se stabilește pe baza unor cereri documentate corespunzător prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei [...], că în cazul acestui producător sau al acestor producători prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv. În cazul în care nu apare o astfel de situație, se aplică dispozițiile de la litera (a).
- (c) Cererea prezentată în temeiul literei (b) trebuie formulată în scris și să conțină probe suficiente că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață, și anume că:
- deciziile întreprinderilor referitoare la prețuri și la costurile inputurilor, de exemplu ale materiilor prime, tehnologiei, mâinii de lucru, producției, vânzărilor și investițiilor, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta și fără o intervenție semnificativă din partea statului în această privință, iar costurile principalelor inputuri reflectă în mare parte valorile pieței,
 - întreprinderile utilizează o singură serie de documente contabile de bază, care fac obiectul unui audit independent în conformitate cu standardele internaționale și care sunt utilizate în toate scopurile,
 - costurile de producție și situația financiară ale întreprinderilor nu fac obiectul niciunei denaturări importante, determinate de vechiul sistem de economie planificată, mai ales în ceea ce privește amortizarea activelor, alte reduceri de valoare, barter sau plăți sub formă de compensare de datorii,
 - întreprinderile respective fac obiectul unor legi privind falimentul și proprietatea care garantează operațiilor întreprinderilor certitudinea juridică și stabilitatea și
 - operațiile de schimb sunt efectuate la cursul de schimb al pieței.

Se analizează dacă producătorul îndeplinește sau nu criteriile menționate anterior în termen de trei luni de la inițierea procedurii, după o consultare specifică a comitetului consultativ și după ce industria comunitară a avut ocazia să își prezinte observațiile. Soluția stabilită rămâne în vigoare pe tot parcursul anchetei.”

- 4 Articolul 3 din regulamentul de bază, intitulat „Stabilirea existenței unui prejudiciu”, prevede la alineatele (1), (2) și (7):

„(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii comunitare, pericolul de prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) Stabilirea existenței unui prejudiciu se bazează pe elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă: (a) a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping și a efectului acestor importuri asupra prețului produselor similare pe piața Comunității și (b) a efectului acestor importuri asupra industriei comunitare.

[...]

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca relevanți în acest sens includ, printre altele, volumul și prețul

importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping, scăderea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și membre ale Comunității și concurența între acești producători, evoluția tehnicilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare.”

- 5 În ceea ce privește condițiile de deschidere a unei anchete antidumping, articolul (5) alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază prevede:

„(2) O plângere în sensul alineatului (1) trebuie să conțină elemente de probă privind existența unui dumping, a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate între importurile care se presupune că fac obiectul unui dumping și prejudiciul în cauză. [...]

[...]

(3) Comisia examinează, în măsura posibilului, exactitatea și concludența elementelor de probă furnizate în plângere pentru a stabili dacă există elemente de probă suficiente pentru a justifica deschiderea unei anchete.

(4) Nu se deschide o anchetă, în conformitate cu alineatul (1), decât în cazul în care s-a stabilit, pe baza unei examinări a gradului de susținere sau de opoziție a producătorilor comunitari ai produsului similar față de plângerea formulată, că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia. Se consideră că plângerea a fost depusă de industria comunitară sau în numele acesteia în cazul în care ea este susținută de producători comunitari ale căror producții reprezintă în total mai mult de 50 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară care își exprimă susținerea sau opoziția față de plângere. Cu toate acestea, nu se deschide o anchetă în cazul în care producătorii comunitari care susțin în mod expres plângerea reprezintă mai puțin de 25 % din producția totală a produsului similar realizată de industria comunitară.”

- 6 Potrivit articolului 9 alineatele (5) și (6) din regulamentul de bază:

„(5) Se impune o taxă antidumping a cărei valoare este adecvată fiecărui caz, în mod nediscriminatoriu, la importurile unui produs, indiferent din ce sursă provin, despre care s-a constatat că fac obiectul unui dumping și produc un prejudiciu, cu excepția importurilor care provin din surse pentru care a fost acceptat un angajament stabilit în conformitate cu prezentul regulament. Regulamentul care impune taxa specifică valoarea taxei impuse fiecărui furnizor sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil și, în general, în cazurile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (a), țara furnizoare în cauză.

În cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (7) litera (a), se poate stabili cu toate acestea o taxă individuală pentru exportatorii care pot demonstra, pe baza unor cereri documentate corespunzător, că:

- (a) în cazul unor întreprinderi controlate total sau parțial de străini sau în cazul asociațiilor în participațiune, exportatorii sunt liberi să repatrieze capitalurile și profiturile,
- (b) prețurile de export, cantitățile exportate și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber,
- (c) majoritatea acțiunilor aparțin unor persoane private. Funcționarii publici care fac parte din consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau că întreprinderea este suficient de independentă de intervenția statului,
- (d) operațiunile de schimb valutar se efectuează la cursul de schimb al pieței și

(e) intervenția statului nu este de natură să permită eludarea măsurilor, în cazul în care exportatorii beneficiază de niveluri individuale de taxe.

(6) În cazul în care Comisia și-a limitat examinarea în conformitate cu articolul 17, taxa antidumping aplicată importurilor care provin de la exportatori sau de la producători care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 17, dar nu au fost incluși în anchetă, nu trebuie să depășească marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul. [...] Trebuie aplicate taxe individuale importurilor care provin de la exportatorii sau de la producătorii care beneficiază de un tratament individual în conformitate cu articolul 17.”

7 În ceea ce privește tehnica de utilizare a eșantionării, articolul 17 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază prevede:

„(1) În cazul în care numărul reclamanților, al exportatorilor sau al importatorilor, al tipului de produse sau de tranzacții este mare, ancheta se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul alegerii sau la cel mai mare volum [reprezentativ] de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil.

[...]

(3) În cazul în care examinarea este limitată în conformitate cu prezentul articol, se calculează cu toate acestea o marjă de dumping individuală pentru fiecare exportator sau producător care nu este ales inițial, care prezintă informațiile necesare în termenele prevăzute de prezentul regulament, cu excepția cazului în care numărul exportatorilor sau al producătorilor este atât de mare încât examinările individuale ar complica inutil procedura și ar împiedica încheierea anchetei în timp util.”

8 Articolul 18 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază are următorul cuprins:

„(3) În cazul în care informațiile prezentate de o parte interesată nu sunt cele mai bune din toate punctele de vedere, ele nu trebuie ignorate, cu condiția ca eventualele lipsuri să nu îngreuneze excesiv stabilirea unor concluzii de o acuratețe rezonabilă, ca informațiile să fie furnizate în timp util, ca ele să poată fi verificate și ca partea să fi acționat cât mai bine posibil.

(4) În cazul în care nu sunt acceptate elemente de probă sau informații, partea care le-a comunicat trebuie să fie informată de îndată cu privire la motivele care au stat la baza respingerii lor și trebuie să aibă posibilitatea să ofere explicații suplimentare în termenul stabilit. În cazul în care aceste explicații nu sunt considerate satisfăcătoare, motivele respingerii elementelor de probă sau ale informațiilor în cauză trebuie comunicate și indicate în concluziile făcute publice.”

Istoricul cauzei

9 Istoricul cauzei a fost descris de Tribunal la punctele 10-42 din hotărârea atacată, după cum urmează:

„10 Reclamantele [...] sunt societăți producătoare și exportatoare de încălțăminte cu sediul în China.

11 Importurile de încălțăminte din China care se încadrau în anumite categorii din Nomenclatura combinată făceau obiectul unui regim de contingente cantitative care a expirat la 1 ianuarie 2005.

12 Ca urmare a unei plângeri depuse la 30 mai 2005 de Confédération européenne de l'industrie de la chaussure [denumită în continuare «CEC»], Comisia Comunităților Europene a inițiat o procedură antidumping cu privire la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din China și din Vietnam. Avizul de inițiere a procedurii a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 7 iulie 2005 (JO C 166, p. 14, denumit în continuare «avizul de inițiere»).

- 13 Având în vedere numărul important de părți interesate, la punctul 5.1 litera (a) din avizul de inițiere s-a arătat că se va recurge la tehnica eșantionării, conform articolului 17 din regulamentul de bază.
- 14 Reclamantele au contactat Comisia, transmitându-i, la 25 și la 26 iulie 2005, informațiile prevăzute la punctul 5.1 litera (a) subpunctul (i) și litera (e) din avizul de inițiere pentru a face parte din eșantionul producătorilor-exportatori pe care această instituție își propunea să îl stabilească în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază și pentru a li se atribui SEP sau, în caz contrar, pentru a beneficia de un tratament individual (denumit în continuare «TI»).
- 15 La 23 martie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 553/2006 de instituire a unei taxe antidumping provizorii pentru importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 98, p. 3, denumit în continuare «regulamentul provizoriu»).
- 16 Conform considerentului (9) al regulamentului provizoriu, ancheta cu privire la dumping și la prejudiciu a analizat perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005 (denumită în continuare «perioada de anchetă»). Analiza elementelor utile pentru aprecierea prejudiciului a cuprins perioada dintre 1 ianuarie 2001 și 31 martie 2005 (denumită în continuare «perioada examinată»).
- 17 Având în vedere necesitatea stabilirii unei valori normale pentru produsele producătorilor-exportatori din China și din Vietnam cărora nu le poate fi acordat SEP, a fost efectuată o vizită de verificare cu scopul de a stabili valoarea normală pe baza datelor privind o țară analogă, în cazul de față Republica Federativă a Braziliei, la sediile a trei societăți braziliene [considerentul (8) al regulamentului provizoriu].
- 18 În ceea ce privește produsul în cauză, din considerentele (10), (11), (40) și (41) ale regulamentului provizoriu rezultă că acesta cuprinde în esență sandalele, cizmele, încălțăminte urbană și încălțăminte de stradă, toate fabricate cu fețe din piele sau din piele reconstituită. De asemenea, din considerentele (12)-(31) ale regulamentului provizoriu rezultă că, din definiția produsului în cauză, Comisia a exclus încălțăminte sport de înaltă tehnologie (Special Technology Athletic Footwear, denumită în continuare «STAF») și că a inclus în cadrul acesteia încălțăminte pentru copii. Potrivit considerentului (38) al regulamentului provizoriu, toată încălțăminte cu fețe din piele, deși de tipuri și stiluri foarte diferite, prezintă aceleași caracteristici de bază, este destinată aceleiași utilizări și beneficiază de aceeași percepție din partea consumatorilor. Astfel, potrivit considerentului (39) al aceluiași regulament, toate tipurile și stilurile de încălțăminte se află în concurență directă și sunt interschimbabile într-o foarte largă măsură.
- 19 Prin urmare, în considerentul (52) al regulamentului provizoriu, Comisia a concluzionat că toate tipurile de încălțăminte cu fețe din piele sau din piele reconstituită produse și vândute în țările în cauză și în Brazilia și cele produse și vândute de industria comunitară pe piața Comunității erau similare celor exportate de țările în cauză către Comunitate.
- 20 În cadrul stabilirii dumpingului, Comisia a recurs la tehnica eșantionării. Conform considerentului (55) al regulamentului provizoriu, printre producătorii-exportatori din China care și-au manifestat dorința de a fi incluși în eșantion, 154 au exportat în Comunitate în cursul perioadei de anchetă. Conform aceluiași considerent, inițial, s-a considerat că aceste societăți au cooperat și au fost avute în vedere la constituirea eșantionului.
- 21 Din considerentul (57) al regulamentului provizoriu rezultă că, în final, Comisia a reținut un eșantion compus din 13 producători-exportatori din China, reprezentând mai mult de 20 % din volumul exporturilor din China către Comunitate. Conform considerentului (59) al aceluiași regulament, criteriile avute în vedere în scopul efectuării selecției în cauză erau, în primul rând,

importanța producătorului-exportator din perspectiva vânzărilor la export către Comunitate și, în al doilea rând, importanța acestuia din perspectiva vânzărilor pe piața internă. În ceea ce privește al doilea criteriu, Comisia a arătat, în considerentul (60) al regulamentului provizoriu, că datele privind vânzările pe piața internă măreau reprezentativitatea eșantionului, furnizând informații cu privire la prețurile și la costurile aferente producției și vânzării produsului vizat pe piețele interne. Conform considerentului (61) al regulamentului provizoriu, societățile din China incluse în eșantion reprezentau 25 % din volumul exporturilor către Comunitate și 42 % din vânzările pe piața internă chineză efectuate de producătorii care au cooperat la anchetă. Conform aceluiași considerent, excluderea STAF din definiția produsului în cauză nu a avut o consecință marcantă asupra reprezentativității eșantioanelor.

- 22 Conform considerentului (62) al regulamentului provizoriu, producătorii-exportatori care nu au fost incluși în eșantion au fost informați că, în ceea ce îi privește, orice taxă antidumping va fi calculată potrivit dispozițiilor articolului 9 alineatul (6) din regulamentul de bază. În ceea ce privește cererile depuse de acești producători-exportatori pentru calculul unei marje individuale de dumping în temeiul articolului 9 alineatul (6) și al articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia a apreciat, în considerentul (64) al regulamentului provizoriu, că examinarea individuală a acestora i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica-o să încheie ancheta în timp util. În aceste condiții, marja de dumping a acestor producători a fost determinată prin stabilirea mediei ponderate a marjelor de dumping ale societăților incluse în eșantion [considerentele (135) și (143) ale regulamentului provizoriu].
- 23 Una dintre cele 13 societăți incluse inițial în eșantion nu a răspuns la chestionarul antidumping care i-a fost adresat de Comisie [considerentul (63) al regulamentului provizoriu].
- 24 În ceea ce privește definiția industriei comunitare, în considerentul (150) al regulamentului provizoriu, Comisia a arătat că reclamanții reprezentau 42 % din producția comunitară totală a produsului în cauză. Potrivit considerentelor (65) și (151) ale regulamentului provizoriu, Comisia a selecționat un eșantion de 10 producători comunitari, determinați pe baza volumului producției și a locului de stabilire. Producătorii incluși în eșantion ar reprezenta 10 % din producția reclamanților. Astfel, s-a considerat că cei 814 producători comunitari în numele cărora fusese introdusă plângerea constituiau «industria comunitară» în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază [considerentul (152) al regulamentului provizoriu].
- 25 În ceea ce privește identitatea producătorilor comunitari reținuți în eșantion, Comisia a arătat că unii din aceștia aveau, în Comunitate, clienți care se aprovizionau deopotrivă din China și din Vietnam și care beneficiau, așadar, în mod direct de importurile în cauză. Producătorii respectivi s-ar afla, prin urmare, într-o «situație delicată», unii dintre clienții acestora putând să le impute faptul că au depus sau au susținut o plângere având ca obiect practici prezumate de dumping prejudiciabil. Acești producători ar estima, așadar, că ar putea fi «ținta represaliilor» din partea anumitor clienți, care ar putea determina eventual încetarea relațiilor lor comerciale. Prin urmare, Comisia a admis cererea privind tratamentul confidențial al societăților reținute în eșantion în ceea ce privește divulgarea denumirii lor [considerentul (8) al regulamentului provizoriu].
- 26 În ceea ce privește nivelul pe care măsurile antidumping provizorii trebuiau să îl atingă în vederea eliminării prejudiciului, în considerentul (284) al regulamentului provizoriu, Comisia a precizat că, în privința industriei comunitare, în lipsa dumpingului prejudiciabil, putea fi luată în considerare o marjă de profit de 2 % pe cifra de afaceri. Această marjă de profit corespunde, potrivit aceluiași considerent, celui mai mare profit realizat de industria comunitară pe parcursul perioadei examinate și, mai precis, în 2002, atunci când țările în cauză dețineau cote de piață relativ scăzute în raport cu cele înregistrate pe parcursul perioadei de anchetă.

- 27 Prin scrisorile din 7 și din 12 aprilie 2006, Comisia a transmis reclamantelor, conform articolului 14 alineatul (2) și articolului 20 alineatul (1) din regulamentul de bază, o copie a regulamentului provizoriu și, respectiv, un document cuprinzând informații privind detaliile referitoare la faptele și la motivele principale pe baza cărora s-au impus taxele antidumping provizorii (denumit în continuare «documentul de informare intermediară»). Comisia a invitat reclamantele să îi transmită eventualele lor comentarii cu privire la aceste documente până la 8 mai 2006.
- 28 Prin scrisorile din 8 mai 2006, două reclamante, Brosmann [...] și Lung Pao [...], au transmis Comisiei comentariile lor cu privire la regulamentul provizoriu și la documentul de informare intermediară.
- 29 La 2 iunie 2006, a avut loc o reuniune între Lung Pao și Comisie la sediul celei din urmă.
- 30 Prin telefaxul din 8 iulie 2006, Comisia a transmis reclamantelor, conform articolului 20 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază, un document de informare finală cu privire la faptele și la considerațiile esențiale care au stat la baza propunerii de impunere a taxelor antidumping definitive. Comisia a invitat reclamantele să îi transmită comentariile lor referitoare la documentul de informare finală până la 17 iulie 2006.
- 31 Prin scrisoarea din 28 iulie 2006, Comisia a transmis reclamantelor un document adițional de informare finală.
- 32 Prin scrisorile din 17 iulie și din 2 august 2006, trei reclamante, Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan) [Ltd] și Lung Pao, precum și Novi Footwear (Far East) Pte Ltd au transmis Comisiei comentariile lor cu privire la documentul de informare finală și la documentul adițional de informare finală. Prin scrisoarea din 7 august 2006, cealaltă reclamantă, Risen Footwear (HK) Co. [Ltd], a transmis Comisiei comentariile sale cu privire la documentul adițional de informare finală.
- 33 La 5 octombrie 2006, Consiliul Uniunii Europene a adoptat [regulamentul în litigiu]. În temeiul [acestuia], Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de încălțăminte cu fețe din piele sau din piele reconstituită, excluzând încălțăminte sport, STAF, papucii de casă și altă încălțăminte de interior și încălțăminte cu cochilie de protecție originare din China, înregistrate sub mai multe coduri din Nomenclatura combinată (articolul 1 din regulamentul [în litigiu]). Procentul taxei antidumping definitive care se aplică la prețul net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, a fost stabilit, pentru încălțăminte produsă de reclamante, la 16,5 %. Conform articolului 3 din regulamentul [în litigiu], acesta era aplicabil pe o perioadă de 2 ani.
- 34 În ceea ce privește produsul în cauză, Consiliul a menținut aprecierile Comisiei (a se vedea punctul 18 de mai sus) potrivit cărora STAF ar trebui exclusă din definiția acestuia, în timp ce încălțăminte pentru copii ar trebui inclusă în definiție (considerentele (19) și (25) ale regulamentului [în litigiu]). În schimb, Consiliul a respins cererile având ca obiect excluderea din definiția produsului în cauză a șase tipuri de încălțăminte, printre care încălțăminte care folosește tehnologii brevetate. În privința acestei categorii de încălțăminte, Consiliul a arătat că o tehnologie brevetată nu reprezintă, prin ea însăși, o modificare substanțială a caracteristicilor care fac din încălțăminte una destinată utilizării obișnuite. Prin urmare, această încălțăminte ar rămâne în concurență cu producția comunitară a produsului în cauză (considerentul (37) al regulamentului [în litigiu]).
- 35 În ceea ce privește reprezentativitatea eșantionului de producători din China, în considerentul (44) al regulamentului [în litigiu], Consiliul a subliniat că întreprinderile reținute în eșantion reprezentau mai mult de 12 % din exporturile în Comunitate ale producătorilor care au cooperat la anchetă. Din moment ce articolul 17 din regulamentul de bază nu prevede un prag privind nivelul de reprezentativitate, eșantionul constituit ar fi reprezentativ în sensul acestei prevederi.

- 36 În considerentul (46) al regulamentului [în litigiu], Consiliul a precizat deopotrivă că metoda aplicată avea drept scop asigurarea unei reprezentativități cât mai mari cu puțință a eșantioanelor și includerea, în cel mai mare volum reprezentativ al exporturilor care puteau fi anchetate în mod rezonabil, a societăților care să efectueze vânzări reprezentative pe piața internă.
- 37 În ceea ce privește eșantionul de producători comunitari, în considerentele (53)-(59) ale regulamentului [în litigiu], Consiliul a respins toate criticile prin care i se contesta reprezentativitatea și, prin urmare, a menținut aprecierile Comisiei efectuate în regulamentul provizoriu (a se vedea punctul 24 de mai sus).
- 38 În ceea ce privește problemele referitoare la cererile formulate de mai multe societăți pentru acordarea SEP, în legătură cu care Comisia nu s-a pronunțat, acestea au fost analizate de Consiliu în considerentele (60)-(65) ale regulamentului [în litigiu].
- 39 Potrivit acestor considerente, faptul că nu s-a răspuns de către Comisie la fiecare dintre cererile formulate în acest sens nu constituie o încălcare a regulamentului de bază. Dimpotrivă, acest fapt ar fi conform articolului 17 din regulament. Metoda de eșantionare prevăzută de acest articol se aplică și în cazul în care un număr ridicat de societăți interesate solicită să li se acorde fie SEP, fie un TI. În speță, numărul deosebit de ridicat al cererilor formulate de societățile interesate nu ar fi lăsat administrației o altă posibilitate decât aceea de a examina doar cererile formulate de societățile din eșantion în scopul concilierii elementelor imperative care decurg dintr-o analiză a dosarului cât mai individualizată posibil cu respectarea termenelor obligatorii. Acest fapt ar fi implicat aplicarea, în cazul tuturor societăților neincluse în eșantion, a marjei medii ponderate calculate pentru întreprinderile din eșantion. Ar rezulta astfel că cererile formulate în cursul procedurii administrative, conform cărora calculul dumpingului nu ar fi reprezentativ, ar trebui de asemenea respinse.
- 40 Aceste considerații se aplică și în cazul cererilor de acordare a unui TI.
- 41 În ceea ce privește definiția industriei comunitare, în considerentul (157) al regulamentului [în litigiu], Consiliul a subliniat că niciunul dintre reclamanți nu a cooperat la anchetă. Chestionarele complete referitoare la prejudiciu ar fi fost trimise numai producătorilor comunitari reținuți în eșantion, ceea ce ar rezulta din însăși natura eșantionării (considerentul (158) al regulamentului [în litigiu]).
- 42 În ceea ce privește nivelul care trebuia atins de măsurile antidumping definitive în scopul eliminării prejudiciului, în considerentul (292) al regulamentului [în litigiu], Consiliul s-a referit la elementele prezentate de industria comunitară după instituirea taxelor provizorii, care ar demonstra că marja de profit de 2 % stabilită de regulamentul provizoriu (a se vedea punctul 26 de mai sus) ar trebui reexaminată. Pe această bază, Consiliul a stabilit marja de profit la 6 % din cifra de afaceri a industriei comunitare, precizând că industria comunitară a atins o asemenea marjă de profit în cazul încălțăminte care nu făcea obiectul unui dumping prejudiciabil.”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 10 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 28 decembrie 2006, reclamantele au introdus la aceasta o acțiune având ca obiect anularea regulamentului în litigiu. Prin înscrisul depus la grefa menționată la 26 martie 2007, Comisia a formulat o cerere de intervenție în cauză în susținerea concluziilor Consiliului. Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 5 aprilie 2007, CEC a formulat de asemenea o cerere de intervenție în cauză în susținerea concluziilor Consiliului. Prin Ordonanța din 2 august 2007, președintele Camerei a doua a Tribunalului a admis cererile de intervenție formulate de Comisie și de CEC.

- 11 În susținerea acțiunilor formulate, reclamantele au invocat opt motive întemeiate respectiv pe:
- încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (b) și a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază și încălcarea principiilor egalității de tratament și protecției încrederii legitime,
 - încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) și a articolului 18 din regulamentul de bază și încălcarea dreptului la apărare,
 - o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază,
 - o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 1 alineatul (4), precum și a articolelor 2 și 3 din regulamentul de bază,
 - o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 17 din regulamentul de bază și a articolului 253 CE,
 - o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază și a articolului 253 CE,
 - o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază și
 - o eroare vădită de apreciere și încălcarea articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- 12 Pentru a respinge primele două motive ale acțiunii, Tribunalul a considerat la punctele 77 și 78 din hotărârea atacată că, în cazul recurgerii la tehnica eșantionării, regulamentul de bază nu acordă operatorilor neincluși în eșantionul reținut un drept necondiționat de a beneficia de calcularea unei marje de dumping individuale. Potrivit acestuia, acceptarea unei asemenea cereri depinde astfel de decizia Comisiei referitoare la aplicarea articolului 17 alineatul (3) din regulamentul de bază. Tribunalul a considerat că, întrucât acordarea SEP sau a unui TI servește, conform articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază, numai la stabilirea metodei de calculare a valorii normale în vederea unei calculări a marjelor de dumping individuale, Comisia nu era obligată să examineze cererile privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion în cazul în care aceasta a stabilit, în cadrul aplicării acestui articol 17 alineatul (3), că o calculare a unor astfel de marje i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica-o să încheie ancheta în timp util. Tribunalul a dedus din aceasta la punctul 92 din hotărârea menționată că, întrucât Comisia nu a săvârșit o eroare prin faptul că nu a examinat cererile reclamantelor privind SEP/TI, invocarea depășirii termenului de trei luni prevăzut la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază nu era întemeiată, din moment ce acest termen privea cazurile în care Comisia avea obligația să examineze cererile respective.
- 13 În ceea ce privește al treilea motiv al acțiunii, Tribunalul l-a respins considerând, la punctul 112 din hotărârea atacată, că declarația producătorilor comunitari potrivit căreia susțineau plângerea era suficientă pentru a stabili existența unei susțineri a plângerii în sensul articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază. În plus, Tribunalul a considerat, la punctele 114 și 118 din aceeași hotărâre, că nimic nu împiedică Comisia să țină seama, în cadrul anchetei, de elemente care sunt, prin natura lor, colectate înainte de deschiderea acesteia și că, în speță, regulamentul în litigiu a fost adoptat în termenul de 15 luni prevăzut de regulamentul de bază.
- 14 În ceea ce privește al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 1 alineatul (4), precum și a articolelor 2 și 3 din regulamentul de bază, Tribunalul l-a respins pentru motivul că instituțiile definiseră în mod corect produsul în cauză în regulamentul provizoriu și în regulamentul în litigiu. Tribunalul a respins de asemenea, la punctul 156 din hotărârea atacată, al cincilea motiv invocat de reclamante în susținerea acțiunii lor, prin care acestea din urmă

contestau, în esență, reprezentativitatea eșantionului de producători-exportatori, reținut în temeiul articolului 17 din regulamentul de bază, precum și motivarea regulamentului în litigiu în această privință.

- 15 În ceea ce privește al șaselea motiv, Tribunalul a considerat, în special la punctul 164 din hotărârea atacată, că Comisia deținea informațiile necesare pentru a constitui eșantionul de producători comunitari pe baza acelor criterii care, în opinia sa, erau cele mai pertinente. Întrucât reclamantele nu au contestat pertinenta acestor criterii, Tribunalul a considerat că argumentele lor referitoare la constituirea eșantionului trebuiau respinse. Acesta a considerat de asemenea, la punctul 173 din hotărârea atacată, că afirmațiile reclamantelor privind datele false pretins furnizate de două societăți italiene puteau fi considerate pertinente numai dacă datele respective ar fi putut să conteste factorii de care Consiliul a ținut seama pentru stabilirea existenței unui prejudiciu.
- 16 În ceea ce privește al șaptelea motiv al acțiunii, întemeiat pe eroarea vădită de apreciere săvârșită în ceea ce privește rezultatele la export mediocre ale industriei comunitare, Tribunalul a considerat, la punctul 192 din hotărârea atacată, că în mod întemeiat Consiliul constatare, în considerentul (224) al regulamentului în litigiu, că cea mai mare parte a producției comunitare era destinată pieței comunitare și că rezultatele la export nu erau, așadar, susceptibile să fi cauzat un prejudiciu important industriei comunitare. Tribunalul a constatat de asemenea, la punctul 196 din hotărârea atacată, că efectele rezultate din importurile originare din alte state terțe nu erau de natură să conteste legătura de cauzalitate existentă între importurile ce fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria comunitară. În plus, astfel cum a considerat Tribunalul la punctul 199 din hotărârea menționată, în cazul în care instituțiile constată că importurile unui anumit produs, care până atunci a făcut obiectul unor restricții cantitative, cresc după expirarea acestor restricții, acestea pot ține seama de creșterea respectivă pentru aprecierea prejudiciului suferit de industria comunitară. Tribunalul a dedus din aceasta la punctul 200 din aceeași hotărâre că, în ceea ce privește prejudiciul și legătura de cauzalitate, instituțiile ținuseră seama de mai mulți factori referitori nu numai la ultimul trimestru din perioada de anchetă, ci și la perioada examinată.
- 17 În sfârșit, Tribunalul a respins de asemenea al optulea motiv invocat de reclamante în susținerea acțiunii lor, potrivit căruia aprecierea Consiliului, în regulamentul în litigiu, referitoare la nivelul care trebuia atins de măsurile antidumping definitive în scopul eliminării prejudiciului, era vădit eronată, considerând, la punctul 208 din hotărârea atacată, că Consiliul nu săvârșise o eroare vădită de apreciere întemeindu-se pe marja de profit realizată de industria comunitară în privința altei încălțăminte decât cea care a făcut obiectul anchetei, din moment ce încălțăminte respectivă este suficient de apropiată de produsul în cauză.

Concluziile părților

- 18 Prin recursul formulat, recurentele solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate, în măsura în care Tribunalul nu a anulat regulamentul în litigiu, iar recurentele au fost obligate la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului,
 - anularea regulamentului în litigiu și
 - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs și în procedura în fața Tribunalului.
- 19 Consiliul solicită Curții:
- cu titlu principal, respingerea recursului,

- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și
 - cu titlu mai subsidiar, respingerea acțiunii și, în orice caz, obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.
- 20 Comisia solicită respingerea recursului și obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată pe care aceasta le-a efectuat.

Cu privire la recurs

- 21 În susținerea recursurilor, recurentele invocă nouă motive întemeiate, în primul rând, pe o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea articolului 2 alineatul (7) și a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, în al doilea rând, pe o eroare de drept referitoare la aplicarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și pe o lipsă de motivare în ceea ce privește termenul de trei luni, astfel cum a fost acesta aplicat cererilor privind SEP/TI ale producătorilor chinezi care fac parte din eșantion, în al treilea rând, pe o eroare de drept referitoare la aplicarea acestui articol 2 alineatul (7) litera (c), în ceea ce privește același termen astfel cum a fost aplicat cererilor privind SEP/TI ale recurentelor, în al patrulea rând, pe o denaturare a elementelor de probă, pe o lipsă de motivare și pe o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea articolului 3 alineatele (2), (5) și (6), a articolului 4 alineatul (1), precum și a articolului 5 alineatul (4) din același regulament și, în al cincilea rând, pe o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea articolului 6 alineatul (1) din regulamentul menționat. Celelalte patru motive invocate în susținerea recursului privesc constatările Tribunalului referitoare la prejudiciul producătorilor comunitari și se întemeiază, în primul rând, pe o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea articolului 3 din regulamentul de bază și pe o denaturare a elementelor de probă, în al doilea rând, pe o eroare de drept săvârșită în ceea ce privește obligația autorității care realizează investigația de a examina, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele relevante, în al treilea rând, pe o încălcare a articolului 253 CE și, în al patrulea rând, pe o eroare de drept săvârșită în ceea ce privește aplicarea articolului 3 alineatul (7) din regulamentul de bază.

Cu privire la motivele întemeiate pe erori de drept referitoare la aplicarea articolului 2 alineatul (7) și a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază

- 22 Trebuie examinate împreună primele trei motive de recurs în măsura în care privesc erorile care se pretinde că au fost săvârșite în regulamentul în litigiu cu privire la cererile privind SEP/TI ale recurentelor.

Argumentele părților

- 23 Prin intermediul primului motiv, recurentele susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) și a articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, considerând că instituțiile nu erau obligate să examineze cererile privind SEP/TI ale recurentelor, nici să țină seama de acestea într-un mod sau în altul. Potrivit acestora din urmă, dacă producătorii-exportatori chinezi ar putea demonstra că îndeplinesc condițiile prevăzute de aceste dispoziții, aceștia ar trebui să fie tratați ca și cum ar fi stabiliți într-un alt stat decât cel al producătorilor care nu îndeplinesc aceste condiții, și anume un stat în care nu există o economie de piață. Prin definiție, dispozițiile menționate nu ar putea fi aplicate decât în mod individual, întrucât acestea ar implica să se realizeze o caracterizare a condițiilor economice în care își desfășoară activitatea fiecare societate considerată în mod individual. Recurentele constată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a redus cererea acestora privind SEP/TI la o cerere având ca obiect obținerea unei marje de dumping individuale în sensul articolului 17 din regulamentul de bază. În orice caz, acestea ar fi solicitat recunoașterea faptului că își desfășoară activitatea într-o „China care cunoaște o economie de piață” și, prin urmare, acordarea procentului taxei medii ponderate aplicabile

producătorilor care își desfășoară activitatea în astfel de condiții. În plus, potrivit recurențelor, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept considerând că instituțiile puteau în mod valabil să invoce faptul că numărul de cereri privind SEP/TI era atât de mare încât examinarea acestora le-ar fi împiedicat să încheie ancheta în timp util.

- 24 În ceea ce privește al doilea motiv, recurențele afirmă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a examinat afirmația lor potrivit căreia instituțiile au încălcat articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază nepronunțându-se asupra cererii privind SEP/TI a producătorilor din China incluși în eșantion în termenul de trei luni de la deschiderea anchetei. Prin faptul că nu furnizează nicio motivație în această privință, Tribunalul ar fi încălcat obligația sa de motivare.
- 25 Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurențele susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că recurențele nu puteau invoca articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază în ceea ce privește propriile lor cereri privind SEP, pentru motivul că perioada de trei luni „privește cazurile în care Comisia are obligația să examineze” cererile privind SEP/TI.
- 26 Potrivit Consiliului, primul motiv de recurs constă într-o repetare a motivului invocat în primă instanță, care a fost respins de Tribunal. Consiliul susține că nu se contestă faptul că exportatorii neincluși în eșantion și a căror cerere privind SEP nu a fost admisă, în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din regulamentul de bază, nu pot obține o marjă de dumping individuală, indiferent dacă sunt sau nu sunt stabiliți într-un stat cu economie de piață. În consecință, în cazul statelor fără economie de piață, SEP/TI are drept obiect să permită întreprinderilor incluse în eșantion sau celor a căror cerere a fost admisă în conformitate cu acest articol 17 alineatul (3) să obțină o marjă de dumping individuală. În orice caz, recurențele nu au revendicat dreptul de a beneficia de o marjă de dumping individuală sau de procentul individual al taxei în primă instanță și, în consecință, argumentele acestora sunt lipsite de relevanță.
- 27 Comisia amintește că argumentul esențial al recurențelor constă în susținerea faptului că examinarea cererilor privind SEP/TI ale operatorilor care nu fac parte din eșantion poate fi utilă inclusiv atunci când nu este atribuită o marjă de dumping individuală acestor operatori. Acestea afirmă că această examinare ar putea fi utilă dacă, în consecință, operatorii în cauză ar putea obține taxa (medie ponderată) a operatorilor care fac parte din eșantionul care beneficiază de SEP sau de un TI. Cu toate acestea, Tribunalul a considerat, ceea ce nu se contestă de către recurențe, că acest lucru nu era posibil în speță. Potrivit Comisiei, acestea din urmă nu prezintă niciun raționament care să poată justifica o obligație a instituțiilor de a evalua fiecare cerere privind SEP/TI, inclusiv atunci când acestea decid să recurgă la metoda eșantionării, obligație pe care Tribunalul ar fi aplicat-o în mod greșit.
- 28 În ceea ce privește al doilea motiv de recurs, Consiliul și Comisia susțin în principal că acesta este inadmisibil din cauza faptului că reprezintă un motiv nou invocat pentru prima dată în etapa recursului.
- 29 În ceea ce privește al treilea motiv, Consiliul consideră că termenul de trei luni în cauză se aplică în mod expres „aspectului dacă producătorul îndeplinește sau nu criteriile SEP”. Atunci când acest aspect nu este examinat, acest termen de trei luni nu s-ar aplica. Potrivit Comisiei, instituțiile nu erau obligate să examineze cererile privind SEP/TI ale recurențelor, pentru aceleași motive precum cele evocate în răspuns la primul motiv de recurs. Acest motiv ar fi, așadar, vădit nefondat.

Aprecierea Curții

- 30 Trebuie să se sublinieze cu titlu introductiv că, potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în cazul importurilor ce provin din țări care nu au economie de piață, prin derogare de la normele conținute de alineatele (1)-(6) ale aceluiași articol, valoarea normală se stabilește, în principiu, pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță care are economie de piață.

- 31 Cu toate acestea, în temeiul alineatului (7) litera (b) al articolului menționat, în cazul anchetelor antidumping privind importurile din Republica Populară Chineză, valoarea normală se stabilește în conformitate cu articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază, în cazul în care se stabilește, pe baza unor cereri documentate corespunzător, prezentate de unul sau mai mulți producători care fac obiectul anchetei și în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la același alineat (7) litera (c), că, în cazul acestui producător sau al acestor producători, prevalează condițiile economiei de piață în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv.
- 32 Trebuie subliniat că sarcina probei incumbă producătorului ce dorește să beneficieze de SEP în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În acest scop, același alineat (7) litera (c) primul paragraf prevede că cererea prezentată de un astfel de producător trebuie să conțină probe suficiente, astfel cum sunt specificate în această din urmă dispoziție, ale faptului că acesta își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Prin urmare, nu incumbă instituțiilor Uniunii sarcina de a dovedi că producătorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru a beneficia de statutul menționat. În schimb, aceste instituții trebuie să aprecieze dacă elementele furnizate de producătorul respectiv sunt suficiente pentru a demonstra îndeplinirea criteriilor menționate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf pentru a i se recunoaște SEP, iar instanța Uniunii are obligația de a verifica dacă această apreciere nu este viciată de o eroare vădită.
- 33 Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 14 din hotărârea atacată, recurențele au comunicat Comisiei informațiile prevăzute la punctul 5.1 litera (a) subpunctul (i) și litera (e) din avizul de inițiere pentru a li se atribui SEP sau, în caz contrar, pentru a beneficia de un TI. Instituțiile Uniunii nu au realizat o examinare individuală a cererilor respective.
- 34 Astfel, din considerentul (61) al regulamentului în litigiu reiese că instituțiile în cauză au considerat, referindu-se la articolul 17 din regulamentul de bază, că, din cauza naturii tehnicii de eșantionare, exportatorii nu pot beneficia de o evaluare individuală. S-a mai precizat, în considerentul menționat, că numărul de cereri având ca obiect obținerea SEP și a TI era atât de mare încât, din punct de vedere administrativ, o examinare individuală a cererilor – care se efectuează în alte cazuri – era imposibilă. Instituțiile Uniunii au considerat rezonabil, în aceste împrejurări, ca marja medie ponderată care a fost calculată pentru toate societățile din eșantion să se aplice în același fel tuturor societăților care nu au fost reținute în eșantion.
- 35 La punctele 72-80 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins argumentele recurențelor potrivit cărora regulamentul de bază obliga Comisia să examineze orice cerere individuală privind SEP și TI care provine de la un operator stabilit într-o țară care nu are o economie de piață. Acesta a considerat astfel, la punctul 78, că Comisia nu era obligată să examineze cererile privind SEP/TI depuse de operatorii neincluși în eșantion în cazul în care aceasta a stabilit, în cadrul aplicării articolului 17 alineatul (3) din regulamentul menționat, că o calculare a marjelor de dumping individuale i-ar complica inutil misiunea și ar împiedica-o să încheie ancheta în timp util.
- 36 Cu toate acestea, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în măsura în care a considerat că Comisia nu era obligată să examineze cererile privind SEP întemeiate pe articolul 2 alineatul (7) literele (b) și c) din regulamentul de bază, care proveneau de la operatori neincluși în eșantion.
- 37 În acest scop, trebuie să sublinieze, în primul rând, că articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază face parte din dispozițiile acestui regulament consacrate numai determinării valorii normale, în timp ce articolul 17 din același regulament, referitor la eșantionare, face parte din dispozițiile care privesc în special metodele disponibile pentru determinarea marjei de dumping. Prin urmare, este vorba de dispoziții cu un conținut și o finalitate diferite.
- 38 În al doilea rând, obligația Comisiei de a se pronunța asupra unei cereri a unui operator care dorește să beneficieze de SEP reiese în mod expres din articolul 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. Astfel, această dispoziție stabilește obligația de a determina valoarea normală în conformitate cu

alineatele (1)-(6) ale aceluiași articol, în cazul în care se stabilește pe baza unor cereri documentate corespunzător și prezentate de unul sau mai mulți producători că în cazul acestor producători prevalează condițiile economiei de piață. O astfel de obligație referitoare la condițiile economice în care fiecare producător își desfășoară activitatea, în ceea ce privește fabricarea și vânzarea produsului similar respectiv, nu este condiționată de modul în care va fi calculată marja de dumping.

- 39 În al treilea rând, potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază, aspectul dacă producătorul îndeplinește sau nu îndeplinește criteriile menționate în primul paragraf al aceluiași alineat (7) litera (c) pentru a putea beneficia de SEP trebuie analizat în termen de trei luni de la inițierea procedurii.
- 40 În consecință, primele trei motive invocate de recurente în susținerea recursului lor trebuie admise, întrucât se întemeiază pe o încălcare a articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. Prin urmare, se impune anularea deciziei atacate, fără a fi necesară examinarea celorlalte motive de recurs.

Cu privire la acțiunea în primă instanță

- 41 În conformitate cu articolul 61 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, dacă recursul este întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Aceasta poate astfel să soluționeze ea însăși litigiul în mod definitiv atunci când acesta este în stare de judecată. Această situație se regăsește în speță.
- 42 Rezultă mai întâi din cuprinsul punctelor 36-40 din prezenta hotărâre că Comisia ar fi trebuit să examineze cererile documentate pe care recurentele i le prezentaseră în temeiul articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază pentru a beneficia de SEP în cadrul procedurii antidumping prevăzute de regulamentul în litigiu. Ulterior, trebuie să se constate că nu se exclude că o astfel de examinare ar fi condus la impunerea, în privința acestora, a unei taxe antidumping definitive diferite de taxa de 16,5 % care le este aplicabilă în temeiul articolului 1 alineatul (3) din regulamentul în litigiu. Astfel, din aceeași dispoziție reiese că în privința singurului operator chinez inclus în eșantion care a obținut SEP a fost impusă o taxă antidumping definitivă de 9,7 %. Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 38 din prezenta hotărâre, dacă Comisia ar fi constatat că condițiile unei economii de piață prevalau de asemenea în privința recurentelor, acestea din urmă, atunci când calcularea unei marje de dumping individuale nu era posibilă, ar fi trebuit de asemenea să beneficieze de acest din urmă procent.
- 43 În aceste condiții, se impune anularea regulamentulului în litigiu în măsura în care privește recurentele.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 44 În temeiul articolului 122 primul paragraf din Regulamentul de procedură, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Articolul 69 din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din acesta, prevede, la alineatul (2), că partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. În ceea ce privește alineatul (4) al aceluiași articol 69, acesta prevede, la primul paragraf, că instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată și, la al treilea paragraf, că Curtea poate hotărî ca un intervenient, altul decât cei menționați în mod expres la paragrafele precedente, să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 45 Întrucât este admis recursul recurentelor, iar regulamentul în litigiu este anulat în ceea ce le privește, se impune obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente, atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentei proceduri, conform concluziilor în acest sens ale acestora din urmă. Pe de altă parte, trebuie să se decidă că Comisia și CEC suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentei proceduri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 4 martie 2010, Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliul (T-401/06).**
- 2) **Anulează Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam în ceea ce privește Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co. Ltd.**
- 3) **Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co. Ltd atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentei proceduri.**
- 4) **Comisia Europeană și Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate atât în primă instanță, cât și în cadrul prezentei proceduri.**

Semnături